

LANDELIJKE KLACHTENCOMMISSIE VOOR HET CHRISTELIJK ONDERWIJS

ADVIES

2013-013

26 februari 2013

Klacht tekortschieten van de school zorg voor leerling en schenden privacy van leerling en gezin

School schiet volgens klager ernstig tekort in opvang van en zorg voor zoon en schendt de privacy van zoon en gezin. Bij de voortdurende zoektocht naar mogelijkheden voor de zoon zijn klagers steeds betrokken geweest en hebben zoon en ouders, bovengemiddelde aandacht van de school gekregen. Er is naar het oordeel van de Commissie geen sprake van ernstig tekortschieten van de school in haar handelen op pedagogisch en didactisch vlak. Betreffende het schenden van de privacy heeft de school een eigen verantwoordelijkheid bij het beantwoorden van vragen van derden en mag zich niet beroepen op de verantwoordelijkheid van deze derde partij. Op dit onderdeel is sprake van ernstige nalatigheid en acht de Commissie klacht van klagers gegrond.

De Commissie acht de klacht deels gerond, deels ongegrond.

1. Verloop van de klachtenprocedure

- 1.1. Klagers hebben bij ongedateerde brief, ontvangen op 11 januari 2013, hun klacht voorgelegd aan de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie).
- 1.2. De Commissie heeft aangeklaagde gevraagd te reageren op het gestelde in de klachtbrief.
- 1.3. Aangeklaagde heeft bij brief met bijlagen van 30 januari 2013 van de heer T., directeur bestuurder van het E. College, aangegeven dat het bestuur de modelklachtenregeling van de Besturenraad hanteert. Hij heeft in deze brief tevens een inhoudelijke reactie op de klacht gegeven.
- 1.4. Op 26 februari 2013 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te M., alwaar zijn verschenen:
 - klager;
 - namens aangeklaagde voormelde heer T. en mevrouw Y. directeur VMBO.

De klacht betreft kort samengevat:

1. het op pedagogisch en didactisch vlak ernstig tekortschieten van de school in de opvang van en zorg voor de zoon van klagers, V.,
2. het schenden van de privacy van V. en het gezin U..

2. Overwegingen van de Commissie

De Commissie overweegt op grond van de stukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Ten aanzien van de feiten

De zoon van klagers, V., is sinds begin 2011 leerling van het E. College te E.. Hij kwam van de X. school te I. en stroomde op het E. College in het tweede leerjaar van de basis- en kaderberoepsgerichte leerweg.

Klagers geven aan dat zij al bij het aanmeldingsgesprek het gevoel kregen dat V. niet echt welkom was op deze school. De heer T. heeft verklaard dat bij de intake volgens het protocol is gehandeld. Daarbij horen ook vragen over hoe het op de vorige school is gegaan. In het overdrachtsformulier stond: "V. is verschrikkelijk relaxed. Wil en doet niets! Zeer makkelijk."

Bij de overgang van klas 2 naar klas 3 is V. bevorderd naar klas 3 van de basisberoepsgerichte leerweg, omdat hij niet aan de in bijlage 2, "Advisering en Rapportage", beschreven bijzondere voorwaarden voldeed om naar klas 3 van de kaderopleiding te worden bevorderd. Het ontbrak met name aan een, in punt 3 van deze bijlage genoemd, positief advies van het klassenteam. Het klassenteam oordeelde dat V. niet had laten zien dat zijn beperkte motivatie en inzet in positieve zin veranderd waren.

Klagers zagen ook een gebrek aan motivatie bij V. Dat kwam volgens hen doordat V. op een naar zijn zin te laag niveau zat. Op de X school zat hij volgens klager op de theoretische leerweg. Mevrouw Y. heeft ter zitting verklaard dat V., voordat hij naar de X. school ging, op het R. te E. ook in de basis/kader klas zat.

Volgens klagers zei V.: "Als ik op dit niveau naar school moet, zal ik me daar ook naar gedragen."

De eerste weken van het derde leerjaar heeft V. de richting voertuigentechniek gevolgd. Dat beviel niet. Na enkele maanden is hij overstapt naar de richting bouwbreed, waar ook enkele vrienden van hem zaten. Zo'n overstap wordt volgens de heer T. wel vaker gemaakt. Dit betekende wel dat V. de gemiste lesstof van de eerste maanden zou moeten inhalen en dat hij, omdat er geen ruimte was om hem nog te laten instromen in de module metselen, gedurende die lesuren alleen in het naastgelegen klas lokaal moest werken. Hij zou de module metselen, aldus mevrouw Y. ter hoorzitting, pas in het vierde leerjaar kunnen volgen. Klagers hebben meerdere keren met de school gesproken over deze situatie. Zij hebben steeds aangegeven dat zij het pedagogisch niet juist vonden dat V. daar helemaal alleen, buitengesloten, in een klas zat. Zij hebben alternatieven, zoals een roulatieschema voorgesteld. Uit deze gesprekken hebben zij niet begrepen dat de module metselen maar zes weken duurde en daarna pas weer in het volgend jaar zou kunnen worden gevolgd. V. sprak er thuis gedurende de hele rest van het jaar steeds weer over wanneer hij nu eindelijk eens zou kunnen metselen.

Er was volgens de heer T., en klager heeft dat ter zitting bevestigd, bovengemiddeld vaak contact met klagers, soms op initiatief van klagers, soms op initiatief van de school.

Zowel de school, als klagers zochten een weg om V. te motiveren. De school gesuggereerde in dat verband een overstap naar een leer-werktraject. Klagers konden zich daar niet in vinden. Zij vonden dat V. eens een keer iets moest afmaken en niet steeds moest switchen.

Klagers hebben toen een brief geschreven aan de orthopedagoog van de school, de heer O., en een gesprek met hem en de mentor, de heer G., aangevraagd. Het gesprek verliep moeizaam. Op een zeker moment in dit gesprek kwam klager met het idee of V. niet in eigen tijd extra vakken zou kunnen doen om zo alsnog tot de kaderberoepsgerichte leerweg te kunnen worden toegelaten. Dat werd

goedgevonden. Mevrouw Y. heeft ter zitting verklaard dat de orthopedagoog V. een kans wilde geven, omdat V. het zelf graag wilde. Dat zou zijn motivatie kunnen bevorderen. V. kreeg opdrachten van school mee naar huis en moest dan zelf toetsen maken. De school raadde klagers aan om V. vooral zelf te laten werken om hem zo zijn motivatie te laten tonen en te laten zien wat hij aan kon. Achteraf bedacht klager dat het door hem geopperde idee eigenlijk helemaal geen goed plan was. V. is dyslectisch en dan is het gewoon teveel gevraagd om hem helemaal alleen zonder ondersteuning twee taalvakken, Nederlands en Engels, te laten bijspijkeren. Dat kon nooit een succeservaring opleveren. V. begon thuis enthousiast in een speciaal daarvoor ingerichte studiehoek, maar dat werd al gauw minder.

Aan het eind van het derde leerjaar is V. na een incident tijdens de praktijkles bouw enige tijd niet op school geweest. De docent had een blok hout door het lokaal gegooid. V. is toen van school weggelopen en is aangifte van dit voorval gaan doen bij de politie. Mevrouw Y. heeft ter zitting verklaard dat de docent tegen haar gezegd heeft dat zijn handelen niet specifiek tegen V. gericht was, dat de hele groep hem slapeloze nachten bezorgde. De docent is aangesproken op dit onprofessionele gedrag en heeft een berisping gekregen.

In een brief van 10 juli 2012 is aan klagers meegedeeld dat V. naar het vierde leerjaar werd bevorderd onder de voorwaarde dat hij zijn achterstanden (niet alleen metselen, hij had meerdere opdrachten niet ingeleverd) uiterlijk 1 oktober 2012 zou hebben ingehaald. In een gesprek aan het begin van het schooljaar 2012-2013 is afgesproken dat V. nu de specialisatie Fijnhout zou gaan volgen. Dat betekende dat V. de module metselen niet meer hoefde in te halen. Volgens klager heeft de docent metselen daarover in dat gesprek gezegd: "dit zeg ik niet voor V., maar ook voor mijzelf want dan ben ik van hem af." De docent heeft echter tegenover mevrouw Y. ontkend iets dergelijks gezegd te hebben. Volgens de heer T. was de keuze voor de richting Meubelmaken nog weer een poging om V. in beweging te krijgen en hem uitzicht te bieden op het behalen van het diploma.

Mevrouw Y. heeft ter zitting verklaard dat zij geen negatief beeld heeft van V.. Het verschilde, zegt zij, erg per docent. Met sommigen had hij een goeie klik en met anderen niet. Er waren volgens zijn dossier steeds kleine incidentjes, bijvoorbeeld enkele keren per week te laat komen, maar vooral ongezeglijk gedrag, het zich niet laten aanspreken op onacceptabel gedrag. Hij werd regelmatig besproken in het Bureau Advies en Begeleiding (BAB) en zorgadviesteam. De rode draad was daarbij, volgens de heer T. ter zitting, de zoektocht naar het geheim van zijn motivatie.

Klager beschrijft V. als een welbespraakt, sociaal goed ontwikkeld kind, dat iets niet zomaar aanneemt en zijn woordje altijd klaar heeft. In de loop van het derde leerjaar kregen klagers het vermoeden, en werd ook op school vermoed, dat V. wiet rookte. Hij zocht volgens klagers steeds meer contact met randgroepjongeren in de stad. In verband met een strafvervolgning vanwege een incident in de stad met deze groep is op verzoek van de Officier van Justitie onderzoek door de Raad van de Kinderbescherming (hierna: de Raad) gedaan. De heer T. heeft verklaard dat de school altijd gevolg geeft aan een verzoek van de Raad om informatie te verschaffen, omdat de Raad immers altijd het belang van het kind voorop stelt. De teamleider heeft het vragenformulier ingevuld. Mevrouw Y. zegt dat zij dit formulier heeft verzonden, maar het, juist vanwege de privacy, bewust niet gelezen heeft. De school heeft V. en klagers er niet van op de hoogte gesteld dat zij en welke informatie zij aan de Raad heeft verstrekt.

Toen V. in het rapport van de Raad de door de school gegeven informatie las, raakte hij volledig overstuur. Hij zag het als een steek in de rug en is eerst naar de betreffende teamleider gegaan om

hierover te spreken. Daarna is hij thuis in bed gekropen. Hij wilde niet meer naar school en is daar sindsdien ook niet meer geweest. Klager heeft hiervan melding gemaakt bij de leerplichtambtenaar.

Beoordeling klacht

1. betreffende het op pedagogisch en didactisch vlak ernstig tekortschieten van de school

De Commissie stelt vast dat en heeft waardering voor de volhardende wijze waarop de school met goede intenties van alles heeft geprobeerd om, zoals de heer T. het ter zitting heeft verwoord, het geheim van de motivatie van V. te doorgronden en hem met succes zijn school te laten doorlopen. Steeds werd, in overleg met V. en zijn ouders, weer een andere weg ingeslagen om dat doel te bereiken. Hierbij werden soms onorthodoxe, niet gebruikelijke wegen bewandeld. De consequenties en voorwaarden daarvan zijn echter, naar de school ter zitting heeft erkend, niet altijd even duidelijk met klagers gecommuniceerd. De (on)mogelijkheid van het volgen van de module metselen is daarvan een duidelijk voorbeeld.

Soms werden ook wegen bewandeld, waarvan te voorzien was dat deze geen kans van slagen zouden hebben, bijvoorbeeld bij het bieden van de mogelijkheid in eigen tijd, zonder enige begeleiding, extra opdrachten voor Nederlands en Engels te maken om zo te voldoen aan de extra toelatingseisen voor de toelating tot de kaderopleiding. Hoewel de Commissie begrip heeft voor de intenties en de hoop hierdoor de motivatie van V. te stimuleren, is de Commissie van oordeel dat de school, V. kennende, hem voor deze riskante onderneming had moeten behoeden.

Er is naar het oordeel van de Commissie geen sprake van ernstig tekortschieten van de school in haar handelen op pedagogisch en didactisch vlak. Bij de voortdurende zoektocht naar mogelijkheden voor V. zijn klagers steeds betrokken geweest en hebben V. en zijn ouders, naar klager ter zitting heeft erkend, bovengemiddelde aandacht van de school gekregen.

De Commissie acht de klacht op dit onderdeel dan ook ongegrond.

2. betreffende het schenden van de privacy van V. en het gezin U.

De Raad heeft aan de school informatie gevraagd in verband met een strafrechtelijk onderzoek op verzoek van de Officier van Justitie. Dit onderzoek is, anders dan de heer T. meent, van andere aard dan een onderzoek van de Raad in het kader van een AMK melding, waarbij het belang van het kind altijd centraal staat. De teamleider heeft alle vragen beantwoord. Hiervan is geen afschrift bewaard. V. en zijn ouders zijn hiervan door de school niet van in kennis gesteld. De directie en het bestuur hebben geen enkel zicht op de vragen die gesteld zijn en hoe deze zijn beantwoord. De school weet niet of de verzochte en verstrekte informatie binnen het competentiegebied van de school lag. Niet duidelijk is dan ook of de school bevoegd was deze informatie (met toestemming van betrokkene) aan derden te verschaffen. Kennelijk is ook gesproken over gedragingen buiten de invloedssfeer en kennisgebied van de school, bijvoorbeeld een vermoeden van drugsgebruik. In ieder geval is V. er erg van geschrokken en voelde het voor hem als verraad.

De school heeft een eigen verantwoordelijkheid bij het beantwoorden van vragen van derden en mag zich niet beroepen op de verantwoordelijkheid van de Raad voor de Kinderbescherming en de verwachting dat de Raad wel op een fatsoenlijke wijze met de verstrekte informatie om zal gaan.

De Commissie is dan ook van oordeel dat hier sprake is van ernstige nalatigheid van de school en acht de klacht van klagers betreffende het schenden van de privacy van V. en het gezin U. gegrond.

3. Het oordeel van de Commissie

De Commissie verklaart de klacht onder 1 ongegrond en de klacht onder 2 gegrond.

4. Advies aan het bevoegd gezag

De Commissie ziet geen aanleiding tot het geven van een advies.

Aldus gegeven op 26 februari 2013 door mr. F.J. Agema, voorzitter, drs. G. Moes- ten Brug en ir. E. Nijboer, leden, in tegenwoordigheid van mr. M. Mulder-Das, secretaris.